

Herold

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-uteza 7. szám.

Vychádza každú nedeľu.
Jednotlivé číslo 8 kr.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Zrinyi — Albert (Apponyi) a Frangepán — Gabriš (Ugron)
v hrobovom dome krajinského snemu.

Ej, ej, nikdy sa nermúť! Jedna petícia nenie svet! Spolu musíme zomreť, aby sme spolu mohli vzkrie-
zení byť! Nech žije vlasť;

Už som zcela chudobný.*)

Už som zcela chudobný,
Už ničoho nemám;
Ešte sa teba ľudová strana,
Jedine pridržam.

Sviatosti ma zbavili,
Práva mi tiež pobrali,
Pýtam sa vás — páni moji,
Či ste z toho zbohatli.

Či na tele, či na duši,
Shodili ste bremeno
Hnusných hriechov alebo sa obmäkšilo
Vo vás srdce kameňov?

Ani jedno, ani druhé,
Otomto tu slychu niet,
Ba čo viacej, Boha viery,
Pozbavil ma chce váš jed.

Oh nie! takto to nepôjde,
Jako vy to rátate,
Nemyslíte, že volby len,
Vy pod mocou mať budete.

Že by ste aj budúce tak robili,
Jako to šlo aj teraz;
Pomysleť nato nemôžem
Bo ma prejde krutý mráz.

Hlava ma rozbolí,
Srdeco mi narieka,
Rukama krčovitě lomím!
K Tebe volám Bože! pomôž zneba.

Daj víťazstvo ľudu strany,
By premohla nepriateľa,
Daj, by viac nebol obraný
Práva, ľud veriaci v Teba!

Ja už k Tebe naklonený,
Verná ľudu strana,
Viacej ma už neodtiahne
Ani zlopestná hana.

A keď som už zvíľazil,
Velebím oh Bože Teba,
Za trýzne krivdy terajšie
Za odmenu daj samého Seba!

*) Len pre dobré myšlienky sme dopriali tejto slabej básni miesta.

J. Plz.

12 židovských vyslancov je v snemovni; práve toľko, koľko apoštolov bolo.

Aj títo spasenie budú hľadať, lenže v peniazoch.

Vymyslenina židovská. Jakýsi Jákó, ktorý jednúc Jakob bol, táral, že Lepšényi je syn žida rezníka. No keď on by synom rezníka bol, vtedy dobre musel on byť povoláný k vydaniu diela rituálnych vrážd. Či by nebolo lepšie bývalo, s takou ložou ticho byť.

Keby kto omaľoval terajšiu snemoveň vyslancov krajinských, právne by mohol vypísať na ten obraz: „Kde je tu ľavičactvo?“ To by príhodný titul bol.

Vefa mladých vyslancov si nechal vyvolit Bánffy. Keby mal deery na vydaj, by to upodozrievali, že si s tým sebe pomôcť chce.

Grófa Alberta Apponyiho mandát napadli a ho chcú i zičiť; veru by sme my sami radi boli tom; lebo do terajšej snemovne vyslancov sa on i tak nehodí.

V Anglicku je mien židov, nežli v samej Buda-pešti, lebo jeden Angličan viac stojí v obratnosti kupeckej, nežli 10 židov.

Všemešťanským nazval Apponyi ducha vládnej strany; veru je tam dosť všeobčianskeho ač židovského smýšľania aj otcov vlasti.

Bánffy neprijme od Rakúska dar... od Uhorska... Žiada, aby trčal rakúsky prapór na kráľovskom papáči, keď je tam Rakúšan pánom, a nenie tej moe, ktorá by ho ztadiaľ odstránila.

Veru nám na um prichádza smelosť jedného muža. Tento sa totižto bol pod postel skoval.

Žena ho okríkla:

Ideš už von odtiaľ.

On ale odvetil:

Veru nejdem, abych ukázal, že ja som tu pánom.

27 mandátov je napadnuté! Volebných predsedov ale koľko napadli, že svojou stránkovitosťou previedli také mandáty?

Pride čas, že obraz Uhorska v tomto ohľade príjemnejší bude.

Kto čo hľadá, najde. Szapáry hľadal stolec predsedy snemovne veľmožou, a predsa ho nenašiel.

Pösemko z Kösúc.

Strach ľudže! naša strana všodže je len utlačená. Latož ödžem do Vödžöku ze šöndželkem, a pötam še tam znamöeb, a vö v tej Bötöö, jako šče sú s töm ablegatöm? A tö mö gvarölö, že veru zlö, lebo že za päč rokov zaš len ten Egresš budže hlavu trašče v tom Judapešö. A to še stalo tak, že keď kdošök na našu stranu še dol napösač, gvarölö mu, že to on latož ñimaš. A keď oto keröšökaj pšö flok na Egresa dol hlas, bar aj dovno už ležal u Bajoka mrtvö, to še öm už zdalo, to bolo dobre. Taka zlošče! Mñe še to len nezdo, a mñe še to len nemešči do mojej hlavö, bar šem hlupö. Döč len ten Božöček töch mrtvöch nepušču na tento svet na volbö tej löberalnej govalkö še napöč! Tö pañi ši už roz mušü išče do Rašova rozumu namerač. Čösöe streľ ohñövöch öm švečö!

A nos chudobnöch ľudžö, čo mušöme poreiu plačič, keď fatož vedla pravdö, a spravdливоšče, a švornošče cheemö roböč, ešče zato latož cheü röšekeruvač. Oto žimnočkö še nom barzo zle vödarölö, budže beda. Co nom povedžel Zrölo na novej džedžine? Že tö co bolö š ñömö dostanü žimnočkö na zömu, aj zbože šöč, a pre nás ľudakoch že do Kaco tö otrübö z tej Gebuforovej hlavö vötrašče, a

s töch da žmolkö varöč, a nas budže krmöč, až vökapeme. Ruhig, ruhig! joeh mu gvarölö po vojanscö — döč to tak aj Imrlump povedžel, ale či še vom to tak podarö? Döč mö še nedome, ani co nas s vamö hnedž do Hastrdamu budu hnoč!

S Bohem ľudkove, döč na tēj Čacö prä tej novej volbe zaš še vödžöme! Treba ši volič ľudoka!

Ñiböjče še mok!

Juro Hñödka

z Besköda.

Maškrtný pes.

Ide židák po ulici,
Visí mu dačo na pleci;
Visí kožka zo zajaca
Na pleci sa mu natrása.

Ochránil si kožku židák,
Za ñu však musel nosič dať;
Beží psiča s krivým nosom,
Židačik sa hrabe po ñom.

Po ñom ñuchti jägerský pes
Lubí sa mu tento cices;
Tento cices, táto kožka,
Rozbehnie sa za ñou troška.

Uteká pes — avšak beda!
Nosisko je ťažké veľa;
Tarcha tčto štyri zuby
Psovi vylomila z huby.

Vyskočí pes kožku zdrapnúť
Lež židák sa trafil zvrtnúť;
Nuž na miesto kožky chytí
Židov nos krivý, veľiký.

Žid vejvejká, aj pes skučí,
Odvlieč tarchu už nestačí
Tak tí treba, jägerský pes.
Nehľadať viac židov cices!

Peržida Villiam.

Otvorený list.

V Mokrej, 3. decembra 1896.

Čtený phán Redaktorko!

E šlag nech mha trafi, keď není phravda, že shom e pho vholencii e vheľmi chorý bhol, a ešče bhych nhebhöl smel hore stat s phosteľe, alhe shom mel e phrešporské nhoviny, v khtorých e Komlöššy, then fhajnovy hazafik slovenský e sha hrozí, že ohn e phauslavizmus nhaučí,

Čho e zha jhaký phauslavismus? vie hajst e phauslavismus? keď sha e človek slhovenský vhyphráva, thö jhe e phauslavismus?

Sha vñas e phýtam phán rhedhaktorko, či e nhehni e untaktiš vheľkomöžný phán Komlöššy, keď e thak myslí; lhebo však thedy e vñäčšieho psausläva anhi nheni e threba, jhako jhe e ohn, — e Thopolčan — e phekného shyna ši shy vychoval, keď e tvoju mhatherinskú rheč slovenskú za phauslavismus uznáva, a ju zapovrhuje ešče ktomu to tak, ako sha phatri nha jedneho dhekhana vašeho khatoliekeho.

Nhového je dhost mhalo včuf u nhás tham u vñas jhe o mnoho viac, jhako khuphrikľadu thý vholencie ablhögátov rhad rhadom e pheticie dhosthávajú.

E skhutočne mhözem phovhedaf, že jhe e Bhánffy e thrulo, thebo tho an dhobre nezaridil, stými vholenciami, e najprv mhol nechať a phatom im pheticiu nha khrky hodit, a ich všetkhých odmrštit a shaných liberálov *nhašich* zvolit mhal nechať, včuf e hädžu liberálným na khrky pheticiu, a zvolá ľudákov *vhašich*, lhebo už thusím im khassa vheľmi nhechá. Gott über de Welt, hast me e chamer!

Phá, phá, vñas phonizény

Šlojmo Phinkhas,
židovský khaplán.

Panáč : Láska všetko úplne vie zastúpiť; láska ale nie!

Slečna : Len kauciu nie, pravda!

— Mnohokrát tej.

— A myslíte, že je v stave ju zastúpiť?

— Kde hej, tam nie.

— Kde nie, tam hej.

Dopisy.

Dolína, 3. decembra 189 .

Velaethený Phán Redaktorko!

Ibhem sha Vhám požhalovhat, že shú na mňa niektohi Vrbovskí prháteli böse (nahnevany).

A viete prhecho? Nhü len prhetoto: Ráchithe vhedet, keď bhól then krhajinský jarmek vo Vrbovém (28. okt.), neboli ako obyčajne odpytujem s vine na pozíci, ale na ringu pri khat. khostole a vhrubém hostinci. (Striezliví ľudáci na pežití.)

Odhiaľ pothom ich naši Ihudi (židi) vláčili prhed volhebnhü khomisiu. — Jháicikie prhám okolo toho hostince, keď odhál vyvlekhali thie lib. prace a nhe-mohúe dvaja uvládat jednu thakü svihu (nehceli ju nohy držať) volhali mha abyeh im išol phomocit. Jhá shom im phovedal, že nejdhem shi za trejfuvať ruky lhebo shom neni thaky ordinálny žid jhako oni.

Nhü prheto a este preto, že phisem do „Herkó Páter“ sa na mňa phaphrëia. No ale shak nech len prindem dho Vrbového, šak jha im vyčhitám tho pholské dshetero čo oni už asnad zhabhudli.

Dhozvedám sha, že Vrbovský p. velkhomežný Rhychtárko sha vhelice neráca spánom nothárom, lebo oba si ale khaždhy len presheba prhivlastnúje zhásluhy o ten jarmek („volbu“).

Na mój dušu bár je ten Phinkhás sprostá khotrba, prhedsa sa mu thushím splní to proroctvo o mnhe. Mám tu na to pekné výhľady v tom židó Madárorrsagó.

Teraz sha idhem chysthat nha chestu až do Nitry, keď sha vrháthim naphišhem Vhám pothom, čo shom zkhusil.

Dothál nech Vhás mój drahý Redhakhorko-lében náš Jehcvko opatruje a žhiví dokáf neumrethe.

Hochachtungssfol

Icig Khon Fuchs,
brhatranec Phinkhása.

V Zavare, (prešp. stol.) dňa 22-ho novembra 1896.

Rozpravka

medzi zavarským šenkárom Heršlom a liberálnym lovčieskym voličom Orlíkom.

Orlík : Dobre ráno, pán krémár, éljen náš pán Emerko, my sme vyhrali.

Hašl : Ej vheru nhech žhije, však shom už rhada, že vyhral then phán Emherko, aspoň už rhaz vhezme thomu khonec, však sha thi chrapúni už dhoshť nahvykrikovali :

Élhen Zichy, už shú žhidi vh....!

Orlík : Veru ti somári, už sa dost navykrikovali a hlasu veď ani desiaty nemal.

Hašl : Ale phovedte mi phán Ohrlík, phrečo sthe vhy bhól nha thú *nhašu* sthranu, thi shomári vonkuh vyphrávajú, že sthe mhal dhoshť 300 zlatých.

Orlík : Ale nuž však len valačo bolo, ale len najviac zato som hlasoval, lebo to je jedon múdry pán, a aj len smúdryma ľudmi sa kamarátil; jako kuprihľadu keď sma boli v tom ausstellungu s našim pánom veľkomežným slúžnym v Budapešti, hlen shom hovoril, k d som bol hladný, že sa mi chce jesť, a porád som mal hostinu, a tak sme mali pár takých hostín, jak byeh ja to mohol odopret našemu pánu veľkomežnému.

Hašl : Naja! vshak máte phravdu; a jhak ste sha mhulatovali phri volencii?

Orlík : Ej, ani v pekle nám muzika lepšej hrať nebude, vina, piva mäsa viac, ako blata a kaluziny v Szeredi, a ti *vaši* ešte len stvárati, bozkávali nás a tancovali s nami jak zbesnení; a ti ľudáci museli tam stát jak na jarmoku pri invalid hausi a nesmeli ani škrknúť, lebo by ich bol hneď mestskí komisár rozohrať musel. No, a prečo ste vy tam neboli?

Hašl : Vhiete Orliékho, tho jhe pholitika. Jha shom vnoci hlasovhal, abhy mha nhevidel vshás gróf a fharár, lhebo thi umňa bherú všeličo, a jha shom necheel, abhy mha oni zhadali, lhebo oni chelý dheň tham bholi phri hlasovani; a keď shom vhečer odhlasoval, išiel shom k mhójemu švagra nha nhoc, a shom čehal dho vyhry; a netrvalo tho dlho, už shom phočul, že Emerkho vyhral, no shom shi phomyslel, véul khriéte vhy chrapúni :

Éhlen Zichy, alhe vhy sthe vr....!

A photom shom phrišiel dhomov, a nevie o thom ani farár ani gróf!

Orlík : Na veru, to je už politika! Ale odpusťte, už sozvňajú, musím sa ponáhľat, abyeh omšu nezmeškal. *) S Bohom.

Hašl : Adje!

Šribales.

*) Mudrejší by bol hadam spravil, keby bol do svinského vsadzač.

Svobodnomysel'ná nočná príjemnosť.

Lucifer Tisza: Len ťahaj, aby sa väčšina rozkolila.
(Ten kocúr vyznemená liberálny časopis Pester Lloyd, ktorého Falk ťaha za chvost).

—> Anekdoty Herkó Pátra. <—

Spravodlivý Mišo.

— No Mišo, — hovorí gazdina Krovinárka k svojmu paholkovi, — prečo si ty na obe strany natieraš s maslom tvoj chlieb?

— Ja, viete gazdino — riekne Mišo, — ja nechcem nespravodlivým byť. Moje spodné gamby sú mne tak milé, jako horné gamby, prečo by teda mali spodné gamby byť pastorkom, to by nebolo spravodlivo, — a spravodlivým máme byť na svete.

Ten úprimný Zábuda.

Úradník: „Vy môj milý Zábuda, ste predsa mali vášho suseda odhovoríť, aby sa on pre takú maličkosť nepravotil.“

Zábuda: „Veď som ja to aj urobil! Súsed! — riekol som mu, — varuj sa, aby si neprišiel pred súd. — ony ti tam stiahnu tvoj kabát aj s košefou, a odrežu tebe tam kožu s tvojho tela. A on nechcel posluchnúť!

Mrchavá kosť.

Adolf: No jako sa ti vodi, priateľu však som ta len dávno nevidel.

Bachratý: Oženil som sa.

Adolf: Vďaka je to dobre.

Bachratý: Nenie to veru vec taká výborná, pretože som svojou ženou potrestaný, vždy si dere na mne jazyk, ktorý jej tak bystro sa sbraca, jako dobre podarený rapkáč.

Adolf: No to už veru chýba.

Bachratý: Chyba by to nebola, pretože som s ňou 25,000 zlatoviek dostal.

Adolf: To je veru dobrá potecha.

Bachratý: Nemôžem to povedať, pretože som za tie peniaze nakúpil lichvy, a všetka mi podoehla.

Adolf: No to je už na ozaj smutnú vec.

Bachratý: Oh nie, pretože za kože som viac dostal, nežli čo ma tá všetka lichva stála.

Adolf: Tedy všetku škodu máš vynahradení?

Bachratý: Všetku bych mal, keby mi nebol dom ktosi podpálil, s ktorým mi moje imanie na mindart vyšlo.

B e s e d n i c a.

Ježiš, Maria, Jozef.

Za dobrých starodávnych časov sa to bolo stalo, že jeden krivonosý si bol náramne hlavu lámal nad tým, jako by sa on mohol dostať na druhý breh ač strany potoka bez mosta.

Práve v tom čase príde i pomocník slúžneho Iéo k potoku; a bez rozmýšľania shodí čížmy, aby prestrečoval cez vodu.

Iéo, drahý Iéenko, prenesteže i mňa na druhú stranu; bedákal krivonosý.

No dobre — vdvetil Iéo — ja i žida prenesiem, jestli sa dobre zadrží.

Na chrbát uchopi žida, a evála s ním cez vodu.

Na prostriedku potoka postojí a zvolá,

Povedz, žide, Ježiš, Maria, Josef!

Aj vaj, Iéenko, to ja nemôžem zpomedzi zubov vypustiť.

Po tej odpovede: plač! — a žid už pod vodou sa nachádzal.

Iéo sa domov ponáhal; slúžnemu rozložil svoj kujonský kúsek; a tomuto sa to páčilo, pretože v jeho žilách kolovalo trocha z Iéstócyho smýšľania.

Neboj sa Iéo, nič sa ti nestane.

Sotva vyšiel Iéo z izby, už sa valil do nej žid mokrý, jako myš.

Ej, ej ty smradúch — zreval naňho slúžny, jako sa opovážiš sem vojsť v tak mokrom a zama — zanom stave?

Prhosím, Iéo mha dho vodhy hodhil.

Čo, Iéo, prečo?

Preto, že som nephovedhal tho, čo onh žiadal.

Čo?

Prhosím, jha tho nesmhiem vyphovedhaťh.

Prečo? Nevypovieš to hned?!

Prhosím nha koncei bhoh Jozhefh.

Na jakom koncei? Jaký Jozef?

Prhosím, nesmhiem tho vyphovedaťh; len nha khoncei bol Jozef.

Mňa a či zákon chceš za blázna držať? Vypovieš hned, ty Jebuzej, celé!

Nha khoncei bhoh Jhozef, prhosím pekhne.

Ej ty, loptošský jordán, či taký bezočivý budeš? Hé Jano a Juro, sém ten korbáč.

Jaj, jaj, jaj — vřešťal do zútalstva upadnutý žid, prosiač.

A keď už mu všetok otčenáš židovský vysolili, prebofastne vyjachtal jakosi:

Prhosím phonižene, onh chce, abych jha phovedhal: Ježiš, Maria, Jozef; a vedh tho jha nesmhiem z úst vypustiť.

Na to slúžny:

No dobre, žide, už sa môžeš vzdialiť.

Zlatý vek khóšerového liberáliomu v Maďarorságu.

Čo tho znahmená, že judapeštianski bankári už len za sebou nechajú si miest palicu.

— Nuž to, že tá palica už od dávna by bola pristała dobre i na chrbát maďarských vladárov, ktorí v takom duchu vladaria.

Dobrá odpoveď.

Fiškál: Vy sedliaci ste ozaj len takí sprostí mamlasi!

Sedliak: „No pán fiškál, nech len tak netupia, — veď oni len z našich sprostosti žijú, — lebo keď by sme my neboli tak sprostí, tak by sme nepotrebovali žiadnych múdrych fiškálov.“

Pravdomluvný Fráter.

Krása je taká, jako rosa, chytro zmizne.

Zlodej je taký, jako sova, v noci chodí.

Ale i taký, jako rýchlovlak, ponáhľa sa.

Ludák je taký, jako beránek, trpezlivý.

Noviny sú také, jako svedomie, naočivhadzujú.

Kusy zrkadla.

Radosť je paprsk života, žalosť je nebo zamračené života, ktoré vichor oznamuje.

S matkou väčšina ľudú tak nakladá, jako s Bohom; v potrebe sa k nej utika, v radosti zabudne na ňu.

Politický ráz ešte nenie mravný; mravný ráz ale je už i politický.

Ženy koho milujú, tomu všetko odpustia, chyby, ba i čnosti čo hriechy pripisujú.

Kresťan najviac preto buchne mravne, lebo hmotne vysoko sa chce vyšvihnúť; žid sa preto vyšvihuje hmotne, lebo mravne vie hlboko buchnúť.

Korhelským mládencom.

(Posielajú statočné paničky.)

Škoda ta, škoda ta, Janičok spanilý,
Žes spadol do blata nedávno opilý.
Škoda úst čačaných, ktoré sa ne-
trúbila, Kým duša ti na nich sklenk u netrúbila.
Darmos ma už určil teraz za manželku,
Ak sa neodučíš besne piť pálenku:
Opilý mládenec horší od telata — —
Nech nežiada veniec čnostného dievčata.
Nech ani cez vráta naše viac nekráča,
Keď ho raz do blata pálenka namáča.

F. N.

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Nech sa zastávajú tvoje záujmy tak vrele, jako napadnuté mandáty.

Nech je thakhá tvoja Wertheimkassa jako hlava ministerpredsedu.

Buď pri obhede u pána Szilágyiho, a on nech si prv hberie z mysy.

Vhezni si nha svedomie jhedon lhiberalhy mhandát.

Zartová obrázková hádka.

Kde je váš pán collega?
Povedzte, pán Príhoda!
(Nech sa páči najst' ho.)

Knížná polica.

Príprava ku sv. spovedi a prijímaniu, poučné dielo pozostáva z 5 hárkov. a nemôžem ho dosť vrele odporúčať preškolské deti a takých dospelých, ktorí celkom isto a určite sa chcú spovedať; cena viazaného výtisku je len 15 kr., a je k dostaniu pod týmto nápisem: T. Lujza Csery, Budapešť, VI. Podmániezky u. 15, aj erga sacra.

„Naša Nádej.“ mesačník o sviatosti oltárnej; na celý rok je k dostaniu za 80 kr. vo Vacove u dp. Michala Varga.

„Dom Tobijašov.“ Výborné — asi 100 strán obsahujúce — dielo, ktoré každej rodine len vrele odporúčať môžeme. K dostaniu je za 65 kr. v Teplej (Lenge) pp. Bélabánya u dp. farára Richarda Osvalda.

Odkazy Redakcie.

J. B. a viacerým v Trnave. Musíte nám odpustiť, keď vám tak neskoro odpoveď dávame, ale sami ešte vám ani veľa dôležité povedať nemôžeme, či bude volencia ešte raz, alebo nie, dosť natom že petície mandát trnavský obdržal.

Čo sa datýka vaseho druhého boda, vám len s týmto môžem poslužiť:

Presvedčení ste, kto bol pri ľudovej strane. Ponajprv musíte sy medzi sebou zvoliť ľudových repräsentantov, tí vám zvolia potom ľudových úradníkov.

Toho sa nemusíte báť, že vám stým najmenším len ublížiť môžu, alebo smia, keď proti zákonnú neprehršíte, zákon je sväté písmo po zemi, ktorému poddať sa musíme, ale i my nič proti zákonu nemáme, len proti tým surovým protizákonným úradníkom, ktorí v kostolov s križa Krista ťahajú, a vonku ale neľudoví protizákonní su.

Čo sa toho týka, že vám hovorili tí milí panáci, že vás ablegát bude ministrom, a vám pomôže z biedy, v ktorej ste; nato vám z hrátky odpovedáme, že ani väčšej šalby vám povedať nemohli, ako túto.

Ci ste už videli, zeby sa bol už smilova volakedy panák liberálny nad chudobou, my ešte nie! Bo kto Boha neverí, nešetří ani svojho blížneho, tak i je u vášho ablegáta, on kričal pri jeho programskej reči, že není revízie proti civilnému sobášu

treba, že není su zapotrebné fundácie v kostolov u kňazov, lež u statu! No by s'e sa mohli dočkať, dokial by štát dal omše slúžiť za vašich zamrelých rodičov, abo kostal zrenovovať.

Preto len majte všetci dohromady trpezlivosť, pán Boh není náhlivý ale je pamätlivý, poteší on ešte tých neľudových, keď nie inokedy, tak pri hodinke smrti. S Bohom.

M. S. v Prešporku. Tlačiareň otvoríme s prvím číslom roku budúceho, len nezabývajte na váš sľub. Až do uvidenia s Bohom.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: Napoleon Janda.

Kalendár

vyšiel

z tlače!!!

S úctou uvedomujeme ct. obecnstvo, že

Veľký obrázkový

Ľudový Kalendár Herkó Pátra

vyšiel z tlače.

Veľmi zaujímavého obsahuje; obrazy sú celkom nové. Utešené rozprávky sú v ňom, rozličné žarty, polozenie ľudovej strany omlávané, veršíky.

Úctive prosíme ct. priateľov, aby toto dielo v tých najširších krúhoch v záujme ľudového presvedčenia rozširovali.

Cena 30 krajciarov.

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po hornom Uhorsku, prijíma

oznamy, inseráty

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá tlačená strana stojí len 10 zl. pol str. 5 zl., štvrt str. 2 zl. 50 kr.

Menšie inseráty dľa priestoru pomerne platené tiež prijímame.

Inseráty sa prijímajú vo vydavateľstve:

Budapešť, Zsibárus-utca 7. szám.